

ליצנות רפואית במרכז היום לקשיש

מאת: מירה ניר – רכחת תרבות ופנא

פני הקשיש, ההצלה בשילובו בריקוד קליל, או כל תנועה של ידיים או רגליים ובמיוחד בעיסוק בלשמו במקום כocab המתריד אותו, כל אלה מהווים אתגר ומעלים את המוטיבציה להמשיך בפעולות חשובה זו. אנחנו מנסות להפעיל ולשםה את הקשיים העצמאים פי תחושותינו ודרגת הנאותו על השירים, המשחקים ושאר הלתוטים שלנו.

מי שעצב דקה אחת מפסיד ששים שניות של שמחה

אנו, כמו חברי הליצנים הרפואיים בכל הארץ, מאמינים שמי שמח וצוחק מוגן מפני מחלות רבות ומתרפא בקלות ובה יותר, מי ששמח וצוחק חי יותר, מי שמח וצוחק וגוע יותר,ומי שעצב וכווץ דקה אחת מפסיד ששים שניות של שמחה. זו הסיבה שהtagiyino לungan ורוחות האחים, ובסופה של יום גם אנו נהנות ומרוצות. "רחל מכנה את עצמה "סבתא ל'" ותחיה מכנה עצמה "בובע מיסעס", שתihan פעילות בחיי היום יום שלתן בעוד תחומים, והליך מזמן הפנו מוקדש ללייצנות רפואית. רחל ותחיה: "זו בחירה שלנו ואנו מאושרים מיכלטנו לתורם לקשישים ולזוכות בלחיצת יד ובחיק של הקשיש. זו התודה וההערכה להן אנו זוכות ומה עוד צריך? אנו מקומות שלכל מרץ לקשישים מגיעים ליצנים רפואיים המשמכים אוכלוסיה מיויחדת זו". בנוסף למפגשים קבועתיים של הליצנים הרפואיים מתקיים בביה"ח איכילוב מדי כמה חודשים מפגשים ארציים של הליצנים הרפואיים, שם הם מתעדכנים ומשתפים את חברותם בפעילויותיהם. ישנו גם פורום בו נערכות שיחות בין הליצנים המשתפים בחווייתם ולומדים ומשדרגים את עשייתם. רחל ותחיה מאמינות שהצחוק והשמחה מצויים לבב כל אחד, ציריך לתת להם לפוץ ולהביא מרפא לנשמה, ולכן הן מרבות לחץיך ומרקירות שמחה ללא גבולות, אז איך אפשר שלא לחץיך ולצחוק איתן? מעוניינים להיפגש איתן ולשםו פרטימ נספם על עשייתן המבורכת טל – תחיה – 054-6457524.

תחיה יערן ורחל ברגר: "הרצון להביא שמחה לאנשים" שלכאורה השמחה מהם והלאה, הוא המנייע אותנו ללבוש את מסכת הליצין, להצחיק, לשעשע ולהרגיש טוב בסיטואציה זו".

אמרו חכמים "מצווה גדולה להיות תמיד בשמחה". שואלים: "למה גדולה וכי לא די לומר מצויה?" מסתבר שלא קל, לא פשוט ואולי בלתי אפשרי להיות תמיד בשמחה, ولكن

לפעמים צריך להסתיע באחרים כדי להביא שמחה ללבו של אדם ولو גם לשעה קלה. זהה התפיסה של תחיה ורחל המייצגות את עמותת "שמחה הלב" ומישמותה את הרעיון הלהנה מעשה דוקא עם קשיים ובהתקנדבות.

ליצנות לקשישים ולא לילדים

תחיה ורחל: "לאחר תקופה לימודים בנושא של ליצנות רפואית לקשישים, יצאנו לשטח עם תקווה גדולה שהשמחה המצויה בלבנו תעבור ללב הקשיים הנושאים עימם הרבה מכובדים פיסיים ונפשיים, מועקות, דאגות, ולא מעט תחשות של חוסר אונים וחוסר יכולת להיות פעילים. כאן אנו נכנסות לפעולה ופעם בשבוע אנו מנגינות למרცי היום לקשיש" בית יצחק" ופעם בשבוע אנו מנגינות למרצויים בברים צבעוניים ועליזים, מרצויים לקשיש ברוחבות, לבושים בגדי צבעוניים ועליזים, ובאמצעים שונים ומגוונים מבדרות את קהל הקשיים. זה המქם והזמן שבו אנו נותננות ביטויו לייצריות שבנו, לשובבות, לילדותיות וכל מה שעשוosa טוב על הלב. באוירה שמחה ומבדרת שששוררת כאשר הליצניות בפעולות גם חלק מהקשישים מרים לעצם להשתובב ולתת ביטוי לחלק ה"ילדי" שבhem. זו מלאכה לא קלה, אבל כאשר היא נעשית מתוך אהבה וצחוק הקשי נעלם ונשארים רק הסיפוק והשמחה. היכולת להעלות חיוך על

